

Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg

**Minister for Ligestilling-
Ligestillingsafdelingen**

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 3311
Fax. 3391 3115
E-mail lige@lige.dk

KAP/ J.nr. 2007-2585

Dato: 16. maj 2007

Under henvisning til Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalgs brev af 27. april 2007 følger hermed minister for ligestillings svar på spørgsmål nr. 40 (PØU alm. del).

Spørgsmål nr. 40:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 26. april 2007 fra Tina K. Sørensen og Kristian H. Olsen vedrørende ligestilling i henhold til lov om social service, jf. alm. del - bilag 84.”

Svar:

Ved satspuljeaftalen for 2003 blev det aftalt, at der skulle indføres en paragraf i serviceloven, som præciserede kvindekrisecentrenes virksomhed. Bestemmelsen blev indført med vedtagelsen af L 104: Lov om ændring af lov om social service og ligningsloven (Forbedringer af ledsagerordninger, præcisering af kvindekrisecentrenes virksomhed, indførelse af hjemmel til at drive døgnhuse mv.).

Forslaget til den selvstændige paragraf i Lov om social service skal ses i forlængelse af en mangeårig indsats for at styrke indsatsen for voldsramte kvinder samt ses i sammenhæng med, at der løbende via satspuljemidlerne er afsat ressourcer til at styrke kvindekrisecentrene. Senest ved satspuljeaftalen for 2006 er der afsat 51 millioner kr. til at styrke kommunernes og krisecentrenes samarbejde i forhold til bedre udslusning af kvinder og børn fra krisecentre.

Krisecentre er et døgntilbud til kvinder, der har været udsat for vold eller trusler om vold i hjemmet, hvor kvinden kan komme ved egen henvendelse eller efter henvisning fra offentlige myndigheder. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget samt L 104 – bilag 18 at:

”Tilbud til mænd, der har været udsat for vold, ydes efter § 94 (nu § 110) i serviceloven i form af tilbud om midlertidigt ophold på herberger, særlige krisecentre for mænd o. lign. I henhold til statistiske oplysninger skønnes problemets omfang i forhold til mænd at være langt mindre, hvorfor det ikke er nødvendigt at præcisere amternes (nu kommunernes) forpligtelse over for mænd, som har været udsat for vold fra en ægtefælle eller samlever”.

En kønsneutral bestemmelse synes således ikke at leve op til indholdet af satspuljeforliget. Dette betyder dog ikke, at kommunerne er forhindret i at etablere særlige krisecentre til mænd.

I forhold til at yde støtte til mænd eller kvinder med børn er loven formuleret kønsneutral. Formålet er formuleret således: ”Formålet med at yde støtte til de børn og unge, der har et særligt behov for denne, er at skabe de bedste mulige opvækstvilkår for disse børn og unge, så de på trods af deres individuelle vanskeligheder kan opnå de samme muligheder for personlig udfoldelse, udvikling og sundhed som deres jævnaldrende”, jf. § 46.

Mangler der et sted, hvor den voldsramte far kan henvende sig sammen med sine børn, skal kommunen hjælpe. På samme måde skal kommunen hjælpe de kvinder og børn, der ikke har mulighed for at benytte sig af et krisecenter.

Skønner kommunen, at den akutte situation for barnet gør, at far og barn skal placeres væk fra hjemmet, kan kommunen anvende § 52, stk. 3. nr. 4, som er døgnophold for familien i en plejefamilie, på et godkendt opholdssted, på en døgninstitution eller i et botilbud.

Eva Kjer Hansen

/Vibeke Abel

Bilag vedlagt:

E-mail med spørgsmålet